

Índex / Capella de l'Antic Hospital

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de Pompeu Fabra, 34
Alçada: 153

Coordenades:

Latitud: 41.42391
Longitud: 1.7906
UTM Est (X): 398941
UTM Nord (Y): 4586523

Classificació

Número de fitxa 08240 - 45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1987 (obres de rehabilitació)
Autoria de l'element: Jordi Garcés i Enric Sòria (arquitectes, rehabilitació)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 8941-I
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 20.
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 33106
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil

Ús actual:	Científic/Lúdic/Cultural
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia (Plaça de l'Ajuntament, 1 08770, Barcelona)

Fitxes associades:

[Hospital Fundació Ferrer i Sallés](#)

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa: ds., 11/01/2025 - 19:04

Descripció

L'edifici està format per la capella i del cos annex adossat a la façana nord.

La capella és d'una nau de planta rectangular amb una capçalera poligonal. Originalment tenia una coberta d'encavallades de fusta a dues vessants, però posteriorment, amb la restauració, es va afegir una estructura sobreaixecada pel cantó nord, formant un volum nou de solera i coberta amb planxes de coure que incorpora un lluernari. La capella té tres nivells d'alçada lliure. Les parets són de paredat comú, amb impostes motllurades a l'interior i arcades (actualment cegues) fetes de totxo vist que ressalten els diferents nivells.

La façana principal està reculada respecte a la línia del carrer. S'hi accedeix a l'interior a través d'unes escales de marbre que donen accés al portal d'arc de mig punt. Al primer i segon pis de la nau també s'observa un grup de tres arcs rebaixats amb tancament de marbre. Finalment, per sobre del segon pis, hi ha un òcul que tanca la composició de la façana també amb marbre.

L'absis mostra exteriorment al nivell del segon i tercer pis, tres finestrals en forma d'arc apuntat i doble arquivolta, a més de dos grans contraforts que recorren l'absis en tota la seva alçada. Per la banda interior, els contraforts es corresponen amb pilastres de totxo vist.

L'edifici annex a la capella és un cos quadrat de tres plantes i terrat pla, aixecat sobre un sòcol en pendent que salva el desnivell del carrer. Està construït amb els mateixos materials i textures que la capella (LACUESTA, 1990).

Observacions:

L'edifici adopta el nom del servei municipal de joventut de l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia: Índex.

Història

Aquesta capella havia de donar servei a l'hospital aixecat per la Fundació Ferrer i Sallés, creada a partir de la donació de Josep Ferrer i Sallés. En les seves disposicions testamentàries, Ferrer va fer hereva dels seus béns a la vila de Sant Sadurní amb l'objectiu de reconstruir l'església parroquial i construir i mantenir un hospital per malalts pobres.

Mossèn Ullastre va promoure el projecte de l'Hospital per malalts pobres. Va aconseguir la donació d'un terreny i el mes de gener de 1884 es van iniciar les obres, d'acord amb el projecte de l'arquitecte barceloní Ubald Irazzo Eiras.

Aquest arquitecte havia obtingut el títol a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, l'any 1879. Va ser cap de secció de l'Oficina d'Urbanització i Obres de l'Ajuntament de Barcelona i va formar part de la Comissió Tècnica de l'Eixample. Va col·laborar amb l'arquitecte Pere Falqués en la realització de l'edifici de la tinença d'alcaldia del carrer Bruc de Barcelona.

Al cap d'uns anys, però, la construcció encara no s'havia enllestit. La capella mai no es va acabar i l'únic cos edificat aleshores, contigu a la façana nord, va ser ocupat per les germanes carmelites, que s'havien instal·lat definitivament a Sant Sadurní l'any 1884. En aquest edifici impartien l'ensenyament primari i, alhora, es dedicaven a l'assistència social i sanitària. Anys més tard, va ser adaptat i utilitzat com a habitatges de tipus social fins ben entrada la dècada dels setanta del segle XX.

El 1914 es va adossar a la façana sud de l'església un edifici d'una planta, destinat a l'Escola Professional i Domèstica, de la qual també es van responsabilitzar les monges. Aquest nou cos va ser enderrocat el 1982, amb motiu de la construcció, per part de l'Ajuntament, de la Casa dels Avis (LACUESTA, 1990).

La capella ha tingut diferents usos: magatzem municipal, centre d'ensenyament i d'assistència social (el cos annex que havia de ser hospital) i, més endavant, caserna i edifici d'habitatges. L'any 1987 es van fer obres de restauració, a càrrec dels arquitectes Jordi Garcés i Enric Sòria, promogudes per l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia i la Diputació de Barcelona, per crear un centre d'ensenyament artístic.

Bibliografia

LACUESTA, Raquel (coord.) (1990). Com i per a qui restaurem. Objectius, mètodes i difusió de la restauració monumental. Memòria 1985-1989. Institut d'Edicions de la Diputació de Barcelona.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 20.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Antiga capella de l'Hospital de Sant Sadurní \(rehabilitació\)](#)

[Acabament de les obres](#)

